Placat

anlangende

de Præcautioner, som skal iagttages, for saa vidt mueligt at forekomme, at ikke Børnekopper og Mæslinger skal indsnige sig i Island.

Christiansborg den 18de Maji 1787.

Kiøbenhavn,
trykt hos Directeur P. M. Høpffner, Hans Kongelige Majestæts og Universitetets første Bogtrykker.

Vi Christian den Syvende, af Guds Naade, Konge til Danmark

og Norge, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsten, Stormarn, Dytmersken og Oldenborg; giøre alle vitterligt: Som Os allerunderdanigst er bleven foredraget, hvorledes Børnekopper paa Vort Land Island ved uforsigtig Omgang skal være indførte til stor Ødelæggelse for Indvaanerne, saa have Vi til saadant Onde for Fremtiden at forekomme hermed allernaadigst funden for got følgende at anordne og befale:

1.

Alle Skippere der for Fremtiden agte at besegle Island, skal det være strængelig forbudet at antage nogen Matros eller føre nogen Passageer til bemeldte Island, som nyelig haver havt Børnekopper eller Mæslinger, eller som ikke sex Uger i det mindste haver været frisk og ude, siden han overstoed Sygdommen. Skipperen skal og giøre sig fuldkommen forsikkret om, at ingen af de Sengeklæder, saadan Matros eller Passa-

geer haver brugt, medens han laae i Kopper eller Mæslinger, kommer inden Skibsborde, ikke heller maae han imodtage nogen Slags Klæder at overføres til Landet efter saadan een, som haver haft Børnekopper eller Mæslinger, og kan være død i dem.

2.

Enhver saadan Skipper skal desuden være forpligtet at afgive sit eedelige Vidnesbyrd under Haand og Segl paa Toldboeden, inden han der kan blive klar, at han ingen Matros, Reysende eller Klæder, som meldt er, haver inden Skibsborde, hvilket Vidnesbyrd eller Forklaring, Controlleuren paategner at have seet og samme desuden med Toldseiglet bestyrker. Skulle Udseglingen skee fra et Sted hvor ingen Toldboed er, saasom fra Altona, skal Skipperen aflægge sit eedelige Vidnesbyrd for Stedets Øvrighed, der skal være pligtig under Haand og Seigl at give ham det beskreven: Skeer Udseglingen fra et Udenrigs Sted til Island, skal foranførte skee for og af den paa Stedet værende Danske Consul.

3.

Naar Skipperen ankommer til den i Island bestemte Havn, skal han der, naar han opviser sine øvrige Documenter og Pas, strax og tillige overlevere meerbemelte Forklaring, saaledes indrettet som forhen er befalet, til Vedkommende imod Beviis, og sendes da samme Document ufortøvet til Stedets Sysselmand, som igien tilstiller vedkommende Amtmand det. Med hvert Aars sidste Skibe forsender Amtmanden alle disse Documenter, han dette Aar haver indsamlet til Vo-

res

res Rentekammer, paa det derved kunde erfares om Skipperne, som have faaet Passer, have efterlevet hvad angaaende de afgivende Vidnesbyrd er befalet.

4.

Befindes nogen Skipper at komme til Island uden at have saadant af ham selv udgivet Vidnesbyrd eller Forklaring paategnet og bestyrket med forhen anbefalede Certificater fra det Sted, hvor han sidst er giort klar, skal han bøde 5 Rdlr. til den Boygds Fattige i Island, hvortil han er bestemt, eller om han haver Pas lydende alleene paa Fiskefangst, da til det Steds Fattige, han først søger til, hvor han bør forevise sine medhavende Documenter; Saasnart Sysselmanden fra Kiøbmanden, eller fra hvilken anden dette maatte være, bliver underrettet om saadan indtruffen Mangel, anstiller han strax derover et lovligt Forhør, udi hvilket Skipper, Styrmand og det øvrige Mandskab, under deres corporlige Eed skal forklare, om ikke nogen Matros eller Reysende haver været taget omboro og kommet med dem til Landet, som nyelig have haft Smaaekopper eller Mæslinger, eller om ikke Klæder ere modtagne eller findes ombord efter saadan een for at indsendes til Landet. Skulle een eller anden af dem ikke trøste sig til at aflægge saadan Eed, eller noget mærkes i deres Udsigende, som kunde give Mistanke og Formodning om, at nogen Forseelse matte være begaaet, fortsætter Sysselmanden paa det alvorligste Undersøgningen; men opdages derved nogen vitterlig Forseelse at være begaaet imod hvad derom er anordnet, bør Skipperen foruden ommeldte 5 Rdlr. ydermeere bøde til forbenævnte Fattige 10 Rdlr. Er da ved Un-

dersøgningen opdaget, at nogen paa Skibet har til Køyeklæder de samme han forhen har lagt i Kopper eller Mæslinger udi, skal disse Klæder strax i Sysselmandens Overværelse sammenpakkes og nedsænkes i Havet.

5.

Angribes nogen af Kopper eller Mæslinger, efterat Skibet er kommet til Søes, tilkiendegiver Skipperen saadant, det første han kommer til Island, paa det al muelig Forsigtighed derved kan iagttages til at afværge, at ingen Smitte deraf skal foraarsages.

6.

Paa Landet føyes den alvorligste Foranstaltning og Opsigt, at ingen af Indbyggerne komme ombord paa saadant Skib i hvilket Kopper eller Mæslinger have været; Og skulle enten noget inden- eller udenlandsk Skib af Nød søge Havn i Island, skal Skipperen, saasnart Skibet i Havnen er bierget, give tilkiende, om han enten haver eller nyelig haver havt Smaaekopper eller Mæslinger inden borde, paa det al muelig Forsigtighed kan brnges paa den Maade, som forhen er anført. Tager Skipperen herudi Forsømmelse betaler han 100 Rdlrs. Mulct til det Tingsogns Fattige, hvorhen han først søger.

7.

Døer nogen ombord af Kopper eller Mæslinger, skal Liiget med de Klæder, den Syge har baaret paa sin Krop og de Sengeklæder han har lagt paa, legges i en Kiste og synkes i Havet.

Thi byde og hermed allernaadigst befale Vi Vore Grever, Stiftbefalingsmænd, Frieherrer, Biskopper, Amtmænd, Lands-

Landsdommere, Laugmænd, Præsidenter, Borgemestere og Raad, Fogeder og alle andre, som denne Vores Placat under Vort Cancellie-Seigl tilskikket vorder, at de den paa behørige Stæder til alles Efterretning strax lader læse og forkynde. Givet paa Vort Slot Christiansborg, udi Vores Kongelige Residence-Stad Kiøbenhavn den 18de Maji 1787.

Under Vor Kongelige Haand og Signet.

Christian R.

Schack Rathlou.

Luxdorph. P. Aagaard.